

IUBIREA și NATURA ÎN CREAȚIA EMINESCIANĂ

BIBLIOGRAFIE

1. CĂLINESCU G. ,*OPERA LUI MIHAI EMINESCU*, 1985
2. PETRESCU,EM.I, *EMINESCU.MODELE COSMOLOGICE*, 1978
3. MĂNUCĂ,D. , *PELERINAJ SPRE FIINȚĂ*, 1999
4. POP I., *DICȚIONAR ANALITIC DE OPERE LITERARE ROMÂNEȘTI*,2003
5. GANĂ G. , *MELANCOLIA LUI EMINESCU*, 2001

PLAN CUPRINS

1. INTRODUCERE

2. ABORDAREA TEMEI

3. CONCLUZII

INTRODUCERE

Tema iubirii este , la Eminescu, întotdeauna completată de tema naturii. Motivul este simplu. Iubirea eminesciană este un sentiment pur, ridicat la rang de universalitate, drept urmare, elementele ce apar în poemele circumscrise acestei teme , sunt elemente sacre.

Această tema vastă cuprinde și cele mai reprezentative poezii:

- ☐ Sara pe deal;
- ☐ Lacul
- ☐ Revedere
- ☐ Dorința
- ☐ Floare albastră
- ☐ Și dacă....
- ☐ Etc

Bineînțeles că această temă se face resimțită și în cadrul poeziilor caracter înscrise în altă temă.

FLOARE ALBASTRĂ

FLOARE ALBASTRĂ

◆ Iar te-ai cufundat în stele
Si în nori si-n ceruri nalte?
De nu m-ai uita încălce,
Sufletul vietii mele.

In zadar râuri de soare
Gramadesti-n a ta gândire
Si câmpiile asire
Si întunecata mare;

Piramidele-nvechite
Urca-n cer vârful lor mare ◆
Nu cata în departare
Fericirea ta, iubite!

Astfel zise mititica,
Dulce netezindu-mi parul.
Ah! ea spuse adevarul;
Eu am râs, n-am zis nimica.

◆ Hai în codrul cu verdeata,
Und-izvoare plâng în vale,
Stânca sta sa se pravale
In prapastia mareata.

Si de-a soarelui caldura
Voi fi rosie ca marul,
Mi-oi desface de-aur parul,
Sa-ti astup cu dânsul gura.

De mi-i da o sarutare,
Nime-n lume n-a s-o stie,
Caci va fi sub paralie ◆
S-apoi cine treaba are!

Când prin crengi s-a fi ivit
Luna-n noaptea cea de vara,
Mi-i tineea de subsuoara,
Te-oi tineea de dupa gât.

Pe carare-n bolti de frunze,
Apucând spre sat în vale,
Ne-om da sarutari pe cale,
Dulci ca florile ascunse.

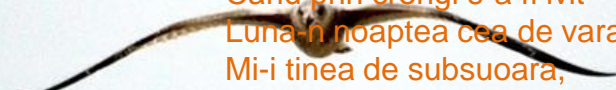
Acolo-n ochi de padure,
Lânga balta cea senina
Si sub trestia cea lina
Vom sedea în foi de mure.

Si mi-i spune-atunci povesti
Si minciuni cu-a ta gurita,
Eu pe-un fir de romanita
Voi cerca de ma iubesti.

Si sosind l-al portii prag,
Vom vorbi-n întunecime;
Grija noastra n-aib-o nime,
Cui ce-i pasa ca-mi esti drag?

Inc-o gura ◆ si dispare...
Ca un stâlp eu stam în luna!
Ce frumoasa, ce nebuna
E albastra-mi, dulce floare!

.....
Si te-ai dus, dulce minune,
S-a murit iubirea noastra ◆
Floare-albastra! floare-albastra!...
Totusi este trist în lume!
(1873, 1 aprilie)

GENEZĂ

A apărut în revista „Convorbiri literare” la 1 aprilie 1873

Se constituie ca un monolog (strofele IV+XIV) punctat de un dialog;

Semnificația titlului

Titlu poeziei are semnificația mistică a recuperării iubirii pierdute, a dorului de dragoste și a visului risipit în curgerea vremii.

Idei, sentimente, mijloace artistice

Primele trei strofe cuprind chemarea tinerei îndragostite – o altă fată de împărat care încearcă să aducă în plan terestru un alt Luceafăr : *„cufundat în stele / Și în nori și-n ceruri nalte”*;

Din strofa a IV-a începe caracterizarea fetei : *„mititica”, „fața-i roșie ca mărul”, „dulce minune”* – proiectare în mit.

Coborât din „ceruri nalte”, la fel ca și ceilalți eroi eminescieni, și acesta va fi dezamagit de lumea telurică, și va reface traseul luciferic : *”Totuși este trist în lume”*.

Din punct de vedere gramatical, alternarea timpurilor – trecut și prezent – și utilizarea condiționalului („de mi-i da o sărutare”) evidențiază proiectarea clipei de iubire în vis și ideal.

Limbajul este familiar și săgalnic. Epitetele sunt ornante („*prăpastia măreața*”, „*balta cea senină*”) iar inversiunea („*întunecata mare*”) amintește de „Scrisoarea I”.

Adresarea din final („*dulce minune*”) restituie basmului figura iubitei, iar repetiția exclamativă din penultimul vers („*floare –albastră! floare –albastră!*”) exprimă o tristețe fără margini.

CONCLUZIE

POEZIA IUBIRII ȘI A NATURII ESTE CEA CARE L-A FĂCUT CUNOSCUȚ PE MIHAI EMINESCU ÎN LITERATURA UNIVERSALĂ SUB DENUMIREA DE „ULTIMUL ROMANTIC EUROPEAN”. VERSURILE SALE VOR RĂMÂNE NESCHIMBATE DE AMPRENTA TIMPULUI, IAR SENSURILE ASCUNSE VOR DEVENI DIAMANTE ASCUNSE ALE LITERATURII ROMANTICE A NEAMULUI ROMÂNESC.